

РЕШЕНИЕ

№ 2308

гр. София, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 28.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **887** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба Д. Д. Д. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес – [населено място],[жк][жилищен адрес] чрез адв.Д. Д. – с адрес за призоваване – [населено място], [улица], вх.Б, ап.19 срещу Решение № 2153-27-126/20.11.2023 на Директора на ТП на НОИ - Шумен, с което е отхвърлена жалба с вх.№1012-27-278 от 14.12.2022г. на Д. Д. Д. срещу Разпореждане № 271-00-1295-4 от 21.10.2022г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което е отменено отпуснато ПОБ на жалбоподателя и Разпореждане № 271-00-1295-5 от 21.10.2022г., с което е отказано отпускането на ПОБ по чл.54а от КСО.

В жалбата се излагат аргументи, че оспореното решение е немотивирано и незаконосъобразно. Излагат се доводи, че жалбоподателят е изпълнявал реално трудова дейност в „Уран 63“ ЕООД и е осигурено лице по смисъла на параграф 1 ал.1 т.3 от КСО. Според жалбоподателя е недостоверна констатацията, че „Уран 63“ ЕООД няма търговска дейност. Изтъкват се аргументи, че административният орган не е обсъдил задълбочено всички факти и обстоятелства по случая. Моли се решението да бъде отменено. Претендира разноси по списък.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв.Д.Д., които поддържа жалбата и моли оспореното решение да бъде отменено. Претендира разноси .

Ответникът - директорът на ТП на НОИ – Шумен – в съдебно заседание не се

явява и не се представлява. В подробен писмен отговор и писмено становище депозирани чрез процесуалния му представител гл.юрисконсулт Л. И., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска Градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Д. Д. Д. е подал Заявление с вх.№ 271-00-1295/18.05.2017г. /лист 115 от делото/ до Директора на ТП на НОИ –Шумен с искане за отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл.54а от КСО, поради прекратено трудово правоотношение с търговско дружество „Уран 63“ ЕООД –гр.Нови Пазар, считано от 15.05.2017г.

С разпореждане № 271-00-1295 -1 от 19.05.2017 г. на ръководителя на осигуряването за безработица на Д. Д. Д. е отпуснато ПОБ за периода от 15.05.2017 г. до 14.03.2018 г. в размер на 60,65 лв. дневно.

На 25.07.2017 г. от Д. Д. е подадена декларация за промяна в обстоятелствата с приложени към нея документи, в която е отразено, че е започнал да упражнява трудова дейност, за която подлежи на осигуряване по КСО или законодателството на друга държава, считано от 24.07.2017 г., и че от същата дата регистрацията му в АЗ е прекратена, във връзка с което е издадено разпореждане № 271-00-1295-2 от 28.07.2017 г. за прекратяване изплащането на ПОБ считано от 24.07.2017 г.

На 08.08.2017 г. г-н Д. е подал нова декларация за промяна в обстоятелствата, а именно, че правоотношението му с „Електроконсултстрой“ ЕООД е прекратено, считано от 01.08.2017 г., а така също че има нова регистрация в АЗ, считано от 07.08.2017 г., във връзка с което изплащането на ПОБ е възстановено с разпореждане № 271-00-1295-3 от 16.08.2017г. ., за периода от 01.08.2017 г. до 19.03.2018 г.

По подаденото заявление за отпускане на ПОБ са изплатени суми за периода от 15.05.2017 г. до 23.07.2017 г. и от 01.08.2017 г. до 19.03.2018 г. в размер на 12 554,55 лв. общо.

Във връзка с разходването на средствата на ДОО на дружество „Уран 63“ ЕООД е образувана проверка по реда на чл. 107 и сл. КСО. В хода на проверката компетентните длъжностни лица са приели, че основната дейност на дружеството е счетоводни услуги, и че за периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2019 г. същото е назначило общо 39 лица по трудови правоотношения на различни длъжности, за кратки периоди, след което са получавани парични обезщетения от лицата за безработица или за бременност и раждане и отглеждане на малко дете до 2 години.

По данни предоставени от НАП е установено, че през периода 2011 г. - 2018 г. декларираните разходи на дружеството надвишават приходите, като за някои от годините разходите значително надвишават приходите (за 2011 г. - приходи 13.51 лв., разходи 2232.65 лв.; за 2012 г. - приходи 197.79 лв., разходи 5301.17 лв. за 2013 г. - приходи 2298.52 лв., разходи 6258.45 лв.; за 2014 г. - приходи 2838.13 лв., разходи 7627.91 лв.; за 2015 г. - няма посочени; за 2016 г. - приходи 2310.00 лв., разходи 2315.37 лв.; за 2017 г. - приходи 2660.00 лв., разходи 3120.34 лв.; за 2018 г. - приходи 2790.00 лв., разходи 2794.86 лв.). Установено е също така, че сумарните отчети от 3 броя регистрирани касови устройства от 2016 г. са нулеви, и че считано от м. 05.2012 г. до момента на извършване на проверката не са внасяни осигурителни вноски.

Поради възникнали съмнения за действително упражнявана трудова дейност от наетите за кратки периоди лица по смисъла на чл. 10 от КСО, за която лицата да подлежат на осигуряване по чл. 4 от КСО, както и за извършване на документална измама с трудовоправни документи целящи облагодетелстване на лицата с по-висок размер на обезщетения за безработица и възможност за получаване на обезщетения за бременност и раждане и отглеждане на малко дете е изпратен сигнал в Районна прокуратура - Шумен.

Първото задължение останало незаплатено от дружеството е с падеж 31.05.2012 г. След тази дата „Уран 63“ ЕООД продължило да прави частични плащания на задълженията си, но финансовите му задължения се увеличавали, като същото имало и непогасени публични задължения. Установено е също така, че представляващата дружеството Р. И. не е предприела действия за откриване на производство по несъстоятелност.

С нова Заповед № ЗР-5-27-01071877/08.02.2022 г. на ръководител при ТП на НОИ – Шумен е назначена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване на „Уран 63“ ЕООД. Резултатите от нея са обективирани в Констативен протокол № КП-5-27-01075497 от 15.02.2022 г., като на дружеството били дадени Задължителни предписания №ЗД-1-27-01075515 от 15.02.2022 г. (влезли в законна сила на 04.03.2022 г.), с които на осигурителя било предписано да заличи подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО за назначените по трудови договори лица, включително и за настоящия жалбоподател – Д. Д. за периода от 04.05.2017 г. до 14.05.2017 г. Заличаването било извършено служебно по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.2015 г. при наличие на предвидените в същата норма предпоставки – неизпълнение на предписанието от адресата му в указания срок.

Предвид констатираното при проверката и установената неплатежоспособност на дружеството, административният орган е направил извод, че се изключва възникване на осигуряването по чл. 10, ал. 1 от КСО и произтичащите от това права по КСО за лицата, за които са подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО и са регистрирани трудови договори след тази дата..

В резултат от проверката е прието, че жалбоподателят Д. Д. не е осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО от „Уран 63“ ЕООД, тъй като реално не е извършвал трудова дейност, бил недобросъвестен при получаване на процесните суми, поради което нямал право на парично обезщетение от държавното обществено осигуряване за безработица на основание чл. 54 КСО. С издаденото Разпореждане №РД-271 -00-1295-4 от 21.10.2022 г. на ръководителя по осигуряването за безработица при ТО на НОИ – Шумен, е отменено Разпореждане № РД-271 -00-1295-1/19.05.2017г. за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО.

С Разпореждане №РД-271 -00-1295-5 от 21.10.2022 г. на ръководителя по осигуряването за безработица при ТО на НОИ – Шумен, на основание чл.54ж ал.1 и във връзка с чл.10 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО.

Цитираните разпореждания са обжалвани по административен ред по чл. 117 КСО пред по-горестоящия административен орган - директора на ТП на НОИ – Шумен, който с процесното Решение № 2153-27-126/20.11.2023 г. е отхвърлил жалбата, излагайки мотиви относно липсата на възникнало основание за осигуряване на лицето, съгласно разпоредбите на чл. 10, ал. 1 от КСО и на § 1, ал. 1, т.3 от ДР на

КСО.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка. Жалбоподателят не е представил други доказателства и не е направил доказателствени искания.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117 ал. 3 от КСО – директора на ТП на НОИ –Шумен, при условията на заместване, съгласно Заповед № 1015-27-7/28.01.2020г. и представени писмени доказателства за отсъствие на титуляра на длъжността –директор на ТП на НОИ –Шумен, а именно – Заповед № 33812/13.11.2023г. на подуправителя на НОИ, с която е разрешено на Е. С. М.-директор на ТП на НОИ-Шумен да ползва платен отпуск, считано от 17.11.2023г. до 20.11.2023г.вкл.

Потвърдените разпореждания също са издадени от компетентен орган – ръководител на осигуряването за безработица съгласно представена по делото Заповед № 1015-27-142/19.10.2021г./лист17 от делото/ на Директора на ТП на НОИ-Шумен, в която като длъжностно лице да издава и подписва разпореждания на основание чл.54ж ал.1 и ал.2 от КСО е определена и Б. Д., подписала процесните разпореждания. Оспореното решение, както и потвърдените с него разпореждания отговарят на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК. Същите съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването им.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане, са немотивирани и изложените мотиви са непълни и водят до обективна невъзможност за установяване на причините, поради които органът е приел, че са налице предвидените в закона предпоставки за издаване на административен акт.

В разпореждането, както и в процесното решение, предмет на оспорване, са изложени ясни и подробни мотиви, които обосновават твърдението на административния орган, защо жалбоподателят не е осигурено лице по смисъла на параграф 1 ал.1 т.3 от Допълнителните разпоредби на КСО.

Директорът на ТП на НОИ - Шумен, издал оспореното пред съда решение, с оглед на правомощията си по чл. 35 и чл. 36 АПК и служебното начало в административния процес, е изяснил напълно спора, относно трудовите функции на Д. по отношение на "Уран 63" ЕООД, извършил е всеотраслова оценъчна дейност на спорните факти и обстоятелства, като е провел пълно доказване в хода на административното производство, на базата на писмените и гласните доказателства по случая - констативни протоколи за извършени проверки по чл.107 от КСО, както и издадени задължителни предписания, в резултат на извършен последващ контрол по разходите на ДОО на осигурителя „Уран 63“ ЕООД. Процесното решение на директора на ТП на

НОИ-Шумен също е мотивирано, като при издаването му са съобразени всички относими факти и обстоятелства.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Неоснователни са твърденията на процесуалният представител на жалбоподателя, че административният орган се е произнесъл инцидентно по действителността на трудовото правоотношение. Нито в мотивите на оспорените от жалбоподателя разпореждания, нито от директора на ТП на НОИ –Шумен е обсъждана действителността на трудовия договор. В хода на административното производство са събрани данни и доказателства, относно недействително осигурително правоотношение в контекста на липса на доказателства за действително престиран труд и реално извършена трудова дейност от страна на Д. Д. Д..

Съгласно текста на чл.54а, ал.1 от КСО, за да бъде налице правото на обезщетение за безработица за жалбоподателя е необходимо да бъдат налице кумулативно следните предпоставки

– лицето да има внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването;

-да има регистрация като безработно в Агенцията по заетостта;

-да не е придобило право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Р България или пенсия за старост в друга държава, да не получава пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл.68а или професионална пенсия по чл.168 от КСО

- да не упражнява трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл.114а, ал.1 от КТ.

Спорно е обстоятелството, дали жалбоподателят Д. преди датата на подаване на заявление № 271-00-1295/18.05.2017г. до Директора на ТП –НОИ Шумен е имал качеството на осигурено лице по чл.4 ал.1 от КСО като страна по трудов договор с „Уран 93“ ЕООД , прекратен със Заповед № 030/15.05.2017г. /лист 114 от делото/.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО „Осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ“, а съгласно § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО „Осигурено лице е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.“

Наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Изискването на законната разпоредба на КСО₂ съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение.

В конкретния случай, жалбоподателят не е доказал дали реално е упражнявал трудова дейност въз основа на сключения трудов договор с „Уран 93“ ЕООД, въпреки изложените в жалбата твърдения, че е полагал труд. Не е предоставил информация и данни, в какво точно се изразява полаганата от него трудова дейност на длъжност

„технически сътрудник“, не е посочил и мястото на труд.

В подкрепа на този извод са и показанията на разпитаните в хода на административното производство лица, също с налични трудови договори в дружеството –работодател. Снетите обяснения от лицата, назначавани в „Уран 93“ ЕООД , са противоречиви и същите не посочват други лица осъществявали трудова дейност, нито знаят какви документи са изготвяли, за кои фирми. Една част от наетите лица дори са охранявали недвижим имот, който не е част от активите на „Уран 93“ ЕООД. Липсата на извършвана от дружеството осигурител стопанска дейност е само един от фактите, констатирани от органа и този факт е обсъден в съвкупност с всички доказателства събрани от органа в хода на административното производство по издаване на обжалвания административен акт.

Съгласно чл. 54л от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и поред, определени с акт на Министерския съвет. В този смисъл преценката на правото на парично обезщетение се извършва от компетентния административния орган на база данните, съдържащи се в гореизброените източници на информация.

Съгласно разпоредбата на чл. 54ж. ал. 2. т. 1 от КСО, влязлото в сила разпореждане по ал. 1 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на паричното обезщетение за безработица. При заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход, длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган, действащ при условията на обвързана компетентност, е длъжно да се съобрази с новонастъпилите обстоятелства във връзка със заличаването на данните и да приложи чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО.

Текстът на ал. 1 на чл. 10 КСО сочи, че осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ, а според ал. 2 на същата разпоредба осигуряването се прекъсва през периодите, които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо че дейността по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 не е прекратена.

Това означава, че към момента на възникване на съответния осигурителен риск лицата следва да са осигурени по смисъла на чл. 10, ал. 1 във връзка с § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО. Като трудовата дейност е основна правопораждаща предпоставка за възникване на осигуряване и съответно е задължително условие за получаване на обезщетение по чл. 54а от КСО .

Качеството на лицето да бъде „осигурено лице“ според приложимите норми на Кодекса за социално осигуряване, има значение за придобиване на определени социални права, измежду които и правото на обезщетение за безработица.

В този смисъл жалбоподателят Д. е получавал наследващо му се парично обезщетение, поради което основателно с разпореждане № 271-00-1295-4 от 21.10.2022 г. е отменено разпореждане № 271-00-1295-1 от 19.05.2017 г. за

отпускане на ПОБ на Д. и е издадено разпореждане № 271-00-1295-5 от 21.10.2022 г., с което му е отказано отпускането на ПОБ.

Предвид това законосъобразно директора на ТП на НОИ –Шумен въз основа на влезлите в сила задължителни предписания за „Уран 93“ ЕООД и заличените данни по чл.5 ал.4 т.1 от КСО е приел, че Д. Д. не е осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО от „Уран 63“ ЕООД, поради което няма право на парично обезщетение от Държавното обществено осигуряване на основание чл. 54а от КСО.

Издаденият административен акт е и в съответствие с целите на КСО.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материалноправни разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставен в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, разноски се дължат на ответника, които са своевременно претендирани, в писмено становище от 20.03.2024г. В този случай присъждане на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, във връзка чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, поради което следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III-то отделение, 61-ви състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Д. Д. с постоянен адрес – [населено място],[жк][жилищен адрес] чрез адв.Д. Д. – с адрес за призоваване – [населено място], [улица], вх.Б, ап.19 срещу Решение № 2153-27-126/20.11.2023 на Директора на ТП на НОИ - Шумен, с което е отхвърлена жалба с вх.№1012-27-278 от 14.12.2022г. на Д. Д. Д. срещу Разпореждане № 271-00-1295-4 от 21.10.2022г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което е отменено отпуснатото ПОБ на жалбоподателя и Разпореждане № 271-00-1295-5 от 21.10.2022г., с което е отказано отпускането на ПОБ по чл.54а от КСО.

ОСЪЖДА Д. Д. Д. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес – [населено място],[жк][жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ –Шумен сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: